

ONLINE
BIJBELSTUDIE
VOOR JONGEREN

MATT. 14 – PETRUS
(3)

Mattheüs 14: 22-33

In de vorige schets hebben we gezien, hoe en waarom Petrus om zijn ontslag vroeg. “Here, ga uit van mij, want ik ben een zondig mens” zei hij. Als je dat beeld even vasthoudt, zie je hoe dezelfde discipel nu precies het tegenovergestelde vraagt: “Zeg me, dat ik bij U mag komen” en “houd me vast!” Laat me los. Houd me vast. Wat wil Petrus nu eigenlijk?

dwingend

Ik wil je vragen even goed stil te staan bij vers 22. Er staat daar namelijk dat de Here Jezus zijn leerlingen *dwong* om in het schip te gaan. Ze wilden dus helemaal niet. Ze voeren onder protest weg. Ze wilde bij Jezus blijven. En dat is ook niet zo'n wonder.

Diezelfde avond had de Here Jezus meer dan 4000 mensen te eten gegeven van een paar broden en visjes. Die mensen waren nog niet naar huis, want er staat in vers 22 bij, dat Hij onmiddellijk daarna zijn discipelen dwong in het schip weg te varen. Terwijl dus al die mensen nog in groepen bij elkaar zaten en het ontzag voor de Here Jezus bijna te voelen was, moesten de discipelen het

feest voortijdig verlaten. Tenminste, zo zullen ze dat hebben gevoeld. Ze lieten bovendien de Here Jezus alleen achter. Met al die mensen, die tegen Hem aandrongen. Het is een merkwaardig bevel, omdat het op een heel vreemd moment wordt gegeven.

beproeving

Juist omdat het moment zo opvallend is, krijgt het vervolg een speciale betekenis. De discipelen komen namelijk niet zomaar in de problemen. Het is niet “toevallig” dat de wind tegen is en de golven hoog zijn. Het duurt lang, die nacht. Ze komen maar niet vooruit.

Wat wil de Here Jezus hier mee bereiken? Waarom stuurt Hij hen weg en wat voor taak krijgen ze van Hem?

De Here Jezus leert zijn leerlingen vooral te wachten en te vertrouwen. Let op wat er staat: "Hij dwong hen in het schip te gaan en Hem vooruit te varen naar de overkant." Je kunt het ook zo zeggen: de Here Jezus zei: gaan jullie maar alvast vooruit. Ik kom achter je aan. Aan de overkant treffen we elkaar weer. Ze hadden, kortom, niet alleen het bevel gekregen, maar kenden ook de route en de afloop. Het zat *onderweg* alleen wel tegen. Daar gaat het de Here Jezus kennelijk ook om. Wat zullen zijn discipelen doen? Wat zullen ze denken en zeggen? Ze hebben bij het broodwonder te zien gekregen wie de Here Jezus is en wat Hij doet. Zullen ze nu vertrouwen dat ze, nu ze

op Zijn bevel zijn uitgevaren, ook zullen aankomen?

rapport

Het lijkt misschien alsof vooral Petrus in deze geschiedenis een hoog rapportcijfer verdient. Hij wil tenslotte heel graag bij de Here Jezus zijn. Maar in werkelijkheid scoren de leerlingen hier allemaal een dikke onvoldoende. Je hoort dat ook: "kleingelovige!" noemt de Here Jezus hem.

Komt dat alleen omdat Petrus bang werd, toen hij uit de boot gestapt was en de wind en de golven zag? Nee, bepaald niet. Eigenlijk klinkt het kleingelof van deze discipel al door als hij vraagt: "Here, als U het bent, beveel mij dan.."

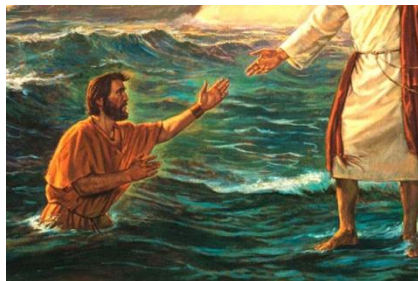
Het moet trouwens ook wel een spookachtig moment zijn geweest. Terwijl de golven aanrollen en het schip van het ene golfdal naar het andere wordt geslingerd, komt daar midden op het water een man aanlopen. Hij heeft kennelijk helemaal geen last van de wind en de golven. Over de ruggen wandelt Hij aan de discipelen voorbij, alsof Hij hen wil passeren. In Marcus 6 vers 48 staat het ook nadrukkelijk: "Hij wilde aan hen voorbijgaan."

De Here Jezus had het niet nodig om mee te varen. De discipelen konden ook zonder Hem verder. Want ze hadden het doel al te horen gekregen: aan de overkant zouden ze de Here Jezus weer zien.

Je kunt je de schrik van de leerlingen best voorstellen. Het is een onverwacht moment. Het is vooral een onverwachte plek. Ze denken dan ook eerst een spook te zien. Dat is niet kleingelovig. Dat is bijgelovig. En dat in de nabijheid en in dienst van de Here Jezus! Hoe moeilijk is het zelfs voor de mensen die heel dicht in de buurt van de Here Jezus zelf mogen werken en leven om Hem op zijn Woord te volgen.

Nu had de Here Jezus er ook voor kunnen kiezen om ongemerkt voorbij te gaan. Maar dat deed Hij niet. Heel bewust wandelde Hij zo over die golven dat ze Hem wel moesten zien. Ook daaruit blijkt, dat de Here Jezus zijn leerlingen heel bewust en met opzet in deze situatie heeft gebracht. En opnieuw klinkt alleen zijn stem: "Houd moed, vrees niet!" Het is een woord, waar de apostelen het straks ook mee moeten doen. Je kunt wel zeggen: daar worden ze nu

al in getraind. Het is een test. En meteen blijkt dat ze de toets nog niet halen.

teken

Petrus wilde niet weg. Petrus wilde niet tegen de wind in worstelen. Petrus wilde bij de Here Jezus zijn. En daarom wil Petrus meer dan hij krijgt.

Als hij ziet dat de Here Jezus hen voorbijgaat en als hij hoort dat de Here Jezus hun toeroept door te zetten, dan wil hij wat anders. Hij krijgt wat hij vraagt. Maar hij krijgt ook wat anders. Hij krijgt een les voor de toekomst. Deze les: doen wat je gezegd wordt in dienst van Jezus Christus.

Het bevel om te komen is niet veiliger dan het bevel om af te varen en koers te houden richting de overkant. Het zit 'm niet in de bevelen of de situatie. Want daar is de Here Jezus echt de baas wel over. Het zit 'm in het hart van de gelovige,

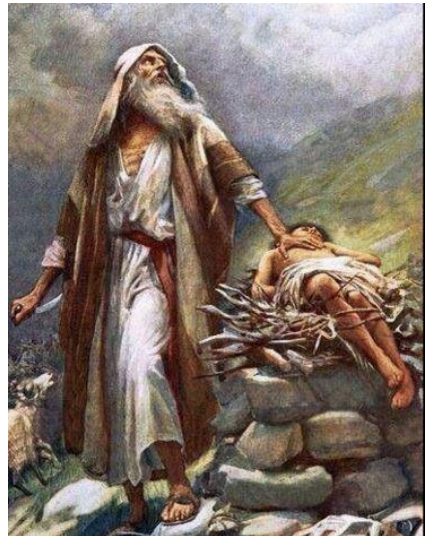
die de bevelen liever niet opvolgt en onderweg bang wordt. Dát krijgt Petrus te leren. Want Petrus denkt, dat het allemaal wel lukken zal, als hij maar meer wonderen te zien krijgt en nog een extra verzekering krijgt. Maar daar wordt zijn hart niet anders van. Daar gaat zijn angst niet mee weg.

Dat blijkt, want als hij naar beneden kijkt, ziet hij de golven en de wind. Opnieuw slaat de paniek toe. Dat wist de Here Jezus natuurlijk allemaal bij voorbaat al wel. Maar Hij laat Petrus voelen waar het op aankomt. Je kunt ook zeggen: de Here Jezus laat Petrus opzettelijk zinken. Want zijn discipelen kunnen ook straks niet op eigen kracht de wereld in. Ze zullen het bevel van de Here Jezus moeten volgen en op Zijn kracht moeten vertrouwen. Hij is dan niet meer lichamelijk bij hen. Hij zal niet meer zelf zijn hand uitsteken om zijn discipelen vast te pakken.

redding

De werkelijke redding horen we in de roep van Petrus: "Here, red mij!" Het zijn geweldige mooie woorden van een discipel die in de gaten heeft

dat hij niet anders meer kan en niet anders meer heeft dan overgave. Zijn leven legt hij in de handen van de Here Jezus. En die roep is nooit tevergeefs. Want het is deze Jezus, die met gezag de wind en de golven bevel geeft. Het is deze Jezus, die het brood breekt en meer dan vierduizend mensen te eten geeft. Het is deze Jezus, die hier over het water loopt en straks het graf uit wandelt. Voor Hem is niets onmogelijk. Zalig ben je, als een beproeving je zo op de knieën brengt!

BESPREKING

1. Als je kijkt naar Petrus kom je twee vragen tegen: “laat me los” en “houd me vast”. Is dat echt zo vreemd? Kennen we dat niet veel in ons eigen leven ook?
2. Brengt de HERE vandaag zijn kinderen nog in beproeving? Is alles wat we meemaken uit de hand van de HERE? Hoe gaan we daarmee om?
3. De Here Jezus leert zijn leerlingen wachten. Kun je meer voorbeelden uit de bijbel noemen waar de HERE zijn kinderen laat wachten? Wachten wij ook? Vind je dat moeilijk?
4. God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst. Leef jij in dat vertrouwen? Wat wil dat zeggen voor je levensweg?
5. Lees Mattheüs 8: 5-13. Wat zegt de Here Jezus over het geloof van de hoofdman? Wat is het verschil met Petrus? Heb jij een groot of een klein geloof?
6. In feite is ons leven te vergelijken met deze geschiedenis. Want ook ons is de Here Jezus voorgegaan (Joh. 14: 1-3). Vertrouwen wij ook dat we onderweg zijn en aan zullen komen? Wat roept de Here Jezus ons vandaag toe?
7. Je moet de Here Jezus op Zijn woord vertrouwen. Lees artikel 5 NGB. Waarom is het voor ons zo belangrijk om bij deze belijdenis te blijven?
8. Klein geloof haalt vaak een nat pak..
9. Lees 1 Petrus 1: 5-9. Zie je wat Petrus zelf geleerd heeft?